

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour administrative – Luksemburg) – État luxembourgeois/B (C-245/19), i État luxembourgeois/B, C, D, F. C. (C-246/19)

(Spojeni predmeti C-245/19 i C-246/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2011/16/EU – Upravna suradnja u području oporezivanja – Članci 1. i 5. – Nalog za dostavu informacija nadležnom tijelu države članice koje postupa slijedom zahtjeva za razmjenu informacija nadležnog tijela druge države članice – Osoba koja posjeduje informacije, kojoj se temelji zahtjev nadležnog tijela druge države članice – Treće osobe s kojima taj porezni obveznik ima pravne, bankarske, financijske ili općenito ekonomske odnose – Sudska zaštita – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Članak 52. stavak 1. – Ograničenje – Pravna osnova – Poštovanje bitnog sadržaja prava na djelotvoran pravni lijek – Postojanje pravnog lijeka koji omogućava osobama o kojima je riječ da ostvare djelotvoran nadzor nad svim relevantnim činjeničnim i pravnim okolnostima i djelotvornu sudsku zaštitu prava koju im jamči pravo Unije – Cilj u općem interesu koji priznaje Unija – Borba protiv međunarodne porezne prijevare i porezne utaje – Proporcionalnost – Informacije koje su, predvidivo relevantne, a na koje se odnosi nalog za dostavu informacija – Sudski nadzor – Doseg – Osobni, vremenski i materijalni elementi koje treba uzeti u obzir)

(2020/C 414/06)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État luxembourgeois (C-245/19), (C-246/19)

Tuženici: B (C-245/19), B, C, D, F. C (C-246/19)

en présence de: A (C-246/19)

Izreka

1. Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s njezinim člancima 7. i 8. te člankom 52. stavkom 1., treba tumačiti na način:

- da mu se protivi to da zakonodavstvo države članice kojim se provodi postupak za razmjenu informacija na zahtjev uspostavljen Direktivom Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2014/107/EU od 9. prosinca 2014., isključuje mogućnost da odluka kojom nadležno tijelo te države članice obvezuje osobu koja posjeduje informacije da mu ih dostavi, kako bi postupilo po zahtjevu za razmjenu informacija od nadležnog tijela druge države članice, bude predmet pravnih sredstava koja podnese takva osoba i
- da mu se ne protivi to da takvo zakonodavstvo isključuje mogućnost da protiv takve odluke pravna sredstva podnesu porezni obveznik na kojeg se u toj drugoj državi članici odnosi istraga na kojoj se temelji navedeni zahtjev kao i treće osobe na koje se predmetne informacije odnose.

2. Članak 1. stavak 1. i članak 5. Direktive 2011/16, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2014/107, treba tumačiti na način da za odluku kojom nadležno tijelo jedne države članice obvezuje osobu koja posjeduje informacije da mu ih dostavi, kako bi postupilo po zahtjevu za razmjenu informacija koji potječe od nadležnog tijela druge države članice, treba smatrati, zajedno s tim zahtjevom, kao da se odnosi na informacije koje očito nisu bez ikakve predvidive relevantnosti kada se u toj odluci navodi identitet osobe koja posjeduje odnosne informacije, identitet poreznog obveznika obuhvaćenog istragom na kojoj se temelji zahtjev za dostavu informacija i razdoblje koje je njime obuhvaćeno te da se odnosi na ugovore, račune i plaćanja koji su, iako nisu precizno identificirani, ograničeni kriterijima koji se odnose, kao prvo, na činjenicu da ih je sklopila, izdala ili izvršila osoba koja posjeduje informacije, kao drugo, na okolnost da je do njih došlo tijekom razdoblja obuhvaćenog tom istragom i, kao treće, na njihovu vezu s odnosnim poreznim obveznikom.

(¹) SL C 213, 24. 6. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. listopada 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën/Exter BV

(Predmet C-330/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Carinski zakonik Zajednice – Članak 121. stavak 1. – Postupak unutarnje proizvodnje – Puštanje u slobodan promet – Nastanak carinskog duga – Utvrđivanje duga – Pojam, elementi izračuna poreza’ – Uzimanje u obzir povlaštene tarifne mjere)

(2020/C 414/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Financiën

Tuženik: Exter BV

Izreka

Članak 121. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice treba tumačiti na način da mu se protivi primjena povlaštene tarifne mjere koja dovodi do smanjene carinske stope, koja je bila na snazi u vrijeme prihvaćanja deklaracije za stavljanje robe u postupak unutarnje proizvodnje, ali koja je obustavljena na datum prihvaćanja deklaracije za puštanje te robe u slobodan promet.

(¹) SL C 238, 15. 7. 2019.